CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

ARG. XIII — Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 8 Mars — No. 10

DEN SVENSK-NORSKE KRONPRINSEN-REGENTEN.

En svensk uttalar sig i Verdens Gang.

I Verdens Gang för den 23 Jan. läses följande:

Herr Redaktör!

Anhålles vördsamt om plats i eder aktade tidning för följande.

I motsats till dem, som söka göra gällande, att i en union mellan två stater unionens intressen böra ega förmånsrätt framför de båda kontrahenternas, håller jag före, att största möjliga hänsyn bör tagas till de nationela synpunkterna. En union med färre band, men mera kärlek är vida att föredraga framför en status-quo-union, hvars enda styrka skall hämtas ur statsrättsliga och historiska dokument. Huru långt unionsfolkens särintressen böra äga rätt att försvaga ett bestående unionsförhållande, lär väl svårligen kunna generelt bestämmas. Ett synes dock vara klart, att hvarje begränsning af denna rätt är utesluten i de fall, där unionen icke kan till skydd för sitt bestånd åberopa intressen, hvilka stå öfver de båda kontrahenternas rent nationela, d. v. s. framstår såsom en politisk nödvändighet.

För norrman och svenskar gäller det därför att pröfva, om deras union, trots alla ofullkomligheter, dock måste anses äga något af detta högre värde, som bestämdt kräfver dess upprätthållande. Med Skandinaviens karta och historiens (äfven den närvarande tidens historia) vittnesbörd framför sig skall ingen svensk eller norsk man behöfva tvyeka om svaret: båda folken behöfva unionea för sitt nationella bestånd. Med detta faktum för ögonen böra de med förenade krafter arbeta på ett skyndsamt afhjälpande af de brister, som vidlåda unionen, eller med andra ord gifva den de nya kläder, som anstå två suveräna folk, i stället för de gamla, som äro af båda parterna utdömda. Under nuvarande förhållanden synes enda vägen, som leder till målet, vara den, att göra början med den konsulära skilsmässan, för att sedan omedelbart tillfälle reformarbetet i öfrigt, så att unionen snart må kunna upphöra att vara en stridsfråga, icke blott mellan partierna, utan mellan folken.

Till sist en vädjan till pressen i båda landen. Skona under sökandet efter formerna unionens kärna, skona framför allt de båda brödrafolken! Den dag kan vara nära, då de blöda vid hvarandras sida till vårn för hemmet i Nord. Det vore godt om de kände för hvarandra som bröder. Det skulle göra dem starkare och förtröstansfullare till bådas bästnad. Må det unga Sverige och det unga Norge träda hvarandra till mötes med oförgiftade sinnen och tro på framtiden. Då tillhör den dem.

E. Lagercrantz,
sekreterare i Brödrafolkens väl, svenska afdelningen.

UTSLAGET I NORDSJÖAFFÄ-

Den första halfofficiella underrättelsen om Nordsjö-kommissionens utslag var alldeles missledande. Hade domen lydt på det sättet, skulle det icke endast hafva allvarligt skadat fredsdomstolssaken, utan ett farligt precedensfall skulle hafva uppställts i fråga om säkerheten för den neutrala sjöfarten. Londonpressens ton af förtrytelse öfver det förutgående tillkännagifvandet från Paris senaste vecka var helt naturlig. Huru detta tillkännagifvande, att Ryssland skulle hafva vunnit, och gifvande ett så totalt oriktigt omdöme om resultatet af undersökningarna, kunde hafva varit half-officielt, är ett mysterium. Det behöfver man ju emellertid icke bry sig vidare om nu, sedan man fått reda på det verkliga utslaget, hvilket fullkomligt understödjer alla slutsatser, som dragits enligt den framställning, som lemnats från britiskt håll. Ordalydelsen är naturligtvis diplomatiskt affattad, men utslaget är icke desto mindre emot Ryssland.

Skjutandet på fiskarbåtarna förklaras af kommissionen hafva varit oförsvarligt. Ansvaret för skjutandet och dess konsekvenser lägges rätt på skuldrorna af amiral Rojestvensky. Där råder en viss motsägelse i rapporten; t. ex. då det säges, att skjutningen fortsattes onödigt, och att på grund af de oroande rapporter, som hade nått amiral Rojestvensky han var berättigad att icke stanna kursen, efter det olyckan skett. Ingendera af dessa förklaringar är fullkomligt i harmoni med utslaget, att skjutandet var oursäktligt. En verklig domstol skulle ej hafva känt sig kallad att lägga balsam på den ryska känsligheten genom att i ljufva diplomatiska fraser orda om modet, tapperheten och humanitetskänslorna (!) hos amiral Rojestvensky och personalen i hans eskader.

Men att verkligen skipa rättvisa är naturligtvis icke fråga nationer emellan; nationella rättsfrågor måste afgöras antingen med svärdet eller genom skiljedom, och skiljedom innefattar nödvändigtvis idén om förlikning och diplomatisk försoning. Czaren och hans rådgifvare må annas all den tillfredsställelse de kunna få genom att låta sina själar insupa doften af kommissionens nästan underdånigt smickrande anmärkningar om den ryska flottans duglighet o. s. v.; de äro verkligen illa i behof däraf.

Kommissionens utlåtande innehåller ingenting angående Rysslands godtgörelse i penningar åt anhöriga och släktingar till fiskarena, som förlorade sina lif på Dogger Bank, ty afgörandet af den saken hör ej till kommissionens uppgift; men ryska regeringen skall naturligtvis erlägga skälig godtgörelse. Löfte därom kom ju äfven från St. Petersburg, innan skiljedomstolen var tillsatt.

PREMIER HAULTAIN OM SEPARATSKOLOR.

Den intervju med premier Haultain, hvilken publicerades i Toronto Globe nyligen innehåller viktiga och tänkvärda saker angående den brydsamma frågan om separatskolor på autonomi-billen. Mr. Haultains hållning i denna fråga är så mycket mera att lägga märke till, icke endast emedan han är hufvudmannen för territoriernas regering och förtrogen med utarbetandet af det skolsystem, som för närvarande är i operation där, utan också emedan han helt säkert kommer att bli premier för en af de nya provinserna, sannolikt Saskatchewan, hvarest de förnämsta settlement, som gynna separatskolor, äro belägna.

Premier Haultain bekänner sig tro på "ett nationelt skolsystem", men det närvarande systemet har bevisat sig antagligt, "och ingenting tyder på att provinsen skulle önska en förändring af detsamma." Hans egen vy af uppfostringsfrågan i territorierna, och af utsikterna, om provinserna lemnades åt sina händer, är värd att tänka på:

"Jag är tillfredsställd med det sätt, hvarpå vårt närvarande system arbetar. Om jag blefve gjord till diktator i morgon, skulle jag icke ändra det. Men på ett sätt ligger detta utom frågan. Den princip, som skall afgöras, är den om provinsernas rättigheter.' Vi begärde att få blifva en provins med provinsrättigheter. Vi bådo icke om att få blifva en provins med ett stort antal inskränkningar i vår konstitution. Detta må anses vara endast en känsla, men jag anser det är mer än känsla. Och under det Sir Wilfrid Laurier särskildt framhöll förhållandena i Ontario och Quebec, är detta ingen analogi. Öfre och Nedre Canada gingo frivilligt in på föreningsakten, underkastad det särskilda förhållandet med separatskolor. Det är stor skilnad mellan då Öfre och Nedre Canada frivilligt ingingo i föreningen med vissa vilkor fästade därvid, och då vi skulle förvandlas till en ny provins, om vi äfven skulle vara underkastade dessa vilkor."

Denna ställning är, enligt vår mening, sund, från en konstitutionel ståndpunkt, och i praktiken komme den att blifva mest tillfredsställande för såväl majoritet som minoritet. Ingenting vinnes genom att man håller på att göra jämförelser mellan separatskolor och gemensamma skolor. Det råder meningsskiljaktigheter bland både katoliker och protestanter i den frågan. Men äfven om separatskolor skulle vara ojämförligt bättre än gemensamma skolor, skulle argumentet ändå hålla stånd emot förslaget att göra inrättandet af separatskolor till en permanent konstitutionel förbindelse för de nya provinserna. Premier Haultain förklarar, att han skulle gynna fortsättandet af det nuvarande systemet, och att han skulle blifva "afvogt stämd mot att påtruga en stor grupp af medborgare ett system, mot hvilket de skulle hysa samvetsinvändningar." Hvarför icke lemna undervisningsfrågan till honom och hans kollegor i den nya provinsregeringen? Dit hör den enligt konfederationsaktens vilkor. Om den behandlas i Ottawa, kan det utvecklas oppositionen från provinsregeringarna, icke emedan de ville hafva bort separatskolor, utan emedan de vilja slippa federalregeringens inblandning i provinsernas rättigheter. Om folket i Saskatchewan och Alberta vilja ha separatskolor, låt dem själfva bestämma sig för att hafva sådana, på sätt som är föreskrifvet genom konstitutionen. Om de icke vilja ha dem, skulle hvarje försök till konstitutionelt påtvingande, äfven om det lyckas, uppväcka fiendtlighet, som skulle förbittra politiken och blifva ödesdiger för separatskolorna. Och därför begära vi understöd lika mycket af katoliker som af protestanter. Det är icke en tvistefråga öfver religion och härstamning. Det är fråga om provinsernas rättigheter. På den grunden kunna alla klasser och trosbekännelser intaga en gemensam ståndpunkt.

PARLAMENTET.

Situationen är fortfarande oklar, enär regeringen ej synes kommit öfverens med västerns ombud i skollagen. En skolparagraf hade af västerns medlemmar formulerats och inlemnats till regeringen, men man synes ännu ej hafva kommit till något samförstånd. Ett annat egendomligt faktum är, att Mr. R. L. Borden tegat stilla under hela tiden, och man nästan anar, att representanterna från östrg Canada stå så eniga, att man knappast kan vänta ens en votering i frågan. Emellertid pågår en lifig agitation såväl i Ontario i nordvästern för gifvande de nya provinserna obehindrad frihet att själfva sköta sitt undervisningsväsen i öfverensstämmelse med British North America akten, och det är att antaga, att regeringen såväl som de öfriga farbröderna skola taga hänsyn till den allmänna opinionen i västern.

ALBERTA-BREF.

Det faller mig i sinnet att låta Canadas läsare veta litet hur vi må i Alberta. Det har varit en frisk vinter, men ej så långvarig kyla i förhållande till hvad det varit å många andra platser. Det skönaste af allt är, att äktheten af uttrycket "soliga Alberta" (som man har sett skrifvas) kan besannas, enär vi ha solsken, om det än är litet kallt. Och hvad jag mins såha vi ej haft något regn från tidigt i höstas tills i slutet af februari, då det regnade något en dag, hvilket efterföljdes af varmt väder, tagande med sig den mesta snön. Så den som resonerar rätt kan säga vi ha skönt klimat, hvilket förer mina tankar på de platser där jag varit förr, hvarest man knappt kunnat gå utom dörren på gruod af kallt väder och snöyra, och återigen på andra ställen, såsom vid hafskusten, där det regnar största delen af vintern, åstadkommande sjukdomar i nästan hvartannat hem, för att ej säga vid många tillfällen i hvarje hem. Det har för öfrigt ej varit mer än omkring 1 fot djup snö i norra och vestra delen af Alberta.

I Wetaskiwin och dess omnejd har det varit ganska dåliga förtjänster i vinter, så en stor del folk, som haft sysselsättning här i staden, har begifvit sig ut på landet på sina homesteads, hvilka torde ändå vara klokast. De flesta de varnat arbetssökare att ej resa hit i akt och mening att endast söka arbete. Men de, som tänka sig hit att taga land och lefva oberoende af andra samt vara sin egen bas och någon gång äga ett litet hem, kunna fullkomligen rekommenderas hit. Jag tänker då särskildt på stackars fattiga säkallade torpare i Sverige, hvilka få bryta sten och arbeta oändligt med gödsel m. m. utan vidare resultat. Så om jag kunde flytta dem hit i en hast, skulle jag med nöje göra det.

Vid Pigeon Lake går det en dag om sänder. Där äro ej mindre än 20 settlare på västsidan, där Ole Young var ensammen i somras, men den samme som tog Ole Youngs gris, lade också beslag på hans hö, genom att han köpte landet sedan höet var stackadt, innan det hann bliva undankördt. Där uppsattes notiser vid hvarje höstack, att om någon rör vid detta hö, skall han blifva eftersatt o. s. v. Om de kor och hästar, som äta af och trampa i detta hö, tittande på notisen, förstode dess innehåll, skulle de taga sig tillvara. Nästa sommar får man väl färdig en järnväg, som skall gå ett stycke österut från Wetaskiwin; det finns mycket godt land bra långt åt det hållet. Man väntar, att denna järnväg skall gå västerut också. Där finnes det godt land på närmare håll; ganska skogigt till Pigeon Lake och omkring 11 mil längre väst. Men ändå längre i väster får man tag i de finaste öppningar, och längre väst blir det bättre klimat.

Farmare.

Från Fleming skrifves den 2 mars till "Canada":

Eftersom en mycket lång tid förflutit, sedan något nytt från Fleming var synligt i tidningen, vill jag med redaktionens benägna tillåtelse meddela något. För att börja med vintern, så har den varit vacker. Visst var det lite kallt i januari, men nu är det sedan den 25 februari riktigt vårväder. Snön är förvandlad i vatten, och farmarena äro ute på åkern i färd med harfning och diskning, ovanligt vid denna årstid.

Mr. C. Engdahl och son samt P. Tidquist väntas åter i slutet af månaden från visiten till gamla landet. Några norska familjer, från Litchfield, Minn., väntas komma hit om några dagar. Ett stall 22x38 skall byggas vid Archie skolhus; öfver $60 samlades för detta ändamål vid en "social". Louis Johnsons väderkvarn och krossverk är i arbete nästan dag och natt; god förtjänst, säger Louis.

Församlingen har beslutat måla kyrkan, in- och utvändigt, så fort väderleken blifver tjänlig. Vid Monson station finnes god plats för en handlande, och en smed. — I Franks nya brunn är det bäde mycket och godt vatten. — Många landköpare äro redan ute och se sig om; priset på landet här stiger fort.

Vid tillfälle vill jag komma igen med mera nytt. Hälsningar till Redaktören och läsekretsen från

Svensk.

Canada

— Resolutioner i skolfrågan höra nu till ordningen för dagen.

— Red Deers anspråk på att blifva hufvudstad i Alberta är utet skämt.

— Ej en enda af Halifax' ledlemmar i stadsrådet, som sökte omval, lyckades.

— Arbetet med de stora 200,000 ton koldoskorna i Fort William har nu påbörjats.

— Calgary är f. n. intresseradt i en strid för upprättande af eget belysningsverk.

— Afliden politiker. Mr. E. F. Clarke, framstående konservativ, M. P. för Toronto, samt orangeman, afled i lördags helt hastigt af slag.

— Mr. Theodore Knappen håller på att organisera en exkursion till västra Canada af tidningsmän från Washington.

— På flere platser i nordvästterritorierna är man redan i full gång med vårsådet och på ett par platser berätta det, att sådd utförts.

— Rat Portage "hockey team" har i Ottawa visat sig lika oöfvervinneligt som i Winnipeg och på andra platser, där de täflat. Stanley-pokalen kommer denna gång att gå till Rat Portage. Vid täflingen i går vunno de 9 mot Ottawas 3 poäng.

— Väderleksprofeten Fosters förutsägningar för mars spå, att den varma luftvågen, som sveper ned från Canadas nordvästsakta men säkert kör ned vintern i Atlantiska hafvet. Han varnar för svåra stormar under april och maj.

— De våldsamma uppträden på skridskobanan under hockey-spelet, hvilka ibland tillställas af brutala sportsmän, ändade i Alexandria, Ont., med att en af aeltagarne i ett hockey-spel ihjälslogs. Dråparen har nu af juryn dömts skyldig till dråp utan själfförsvar.

— En kanalje går f. n. omkring på landsbygden och säljer kanariefåglar, 10 dollars stycket, en dollar kontant. Efter några dagar börjar emellertid "senapskulören" falla af fåglarna, hvilka befinnas vara intet annat än vanliga gråsparfvar.

— Canadian Northern bolaget har tillkännagifvit de arbeten det skall utföra detta år, nämligen:

fullbordandet af stambanan till Edmonton;

fortsättning af Prince Albert banan från Melfort till Prince Albert;

fullbordandet af Carberry-Brandon delen;

fullbordandet af Springfield-branschen 20 mil österut från Winnipeg;

fullbordandet af Thunder Hill branschen från Swan River till västra gränsen.

— Ännu ett ruskigt mord berättas från Fort William. En grek vid namn Mik Pothekus blef i lördags kväll knifstucken på Christie street, och som anklagad för mordet sitter finnen Candow inom fängelsets murar. Greken passerade förbi det finska boarding-huset i sällskap med sin lille son. En dans pågick därinne, och greken stötte ihop med trenne män ute på gården, hvilka han frågade om hvad man hade för sig inne i huset. Som svar fattade en af karlarne tag i honom, medan en annan stötte knifven i bröstet på honom, så att han stöp död ned på fläcken. Hans son utpekade sedan mördaren bland de på boardinghuset boende finnarne. Candow är 21 år gammal, har ett fördelaktigt utseende och förnekar all vetskap om brottet.

— I Edmonton pågår f. n. rättegångsförhör med en guldsökare King, anklagad att hafva mördat sin kamrat, Ed. Hurden, vid Mindre Slafsjön samt sedan bränt liket i lägerelden samt kastat hans tillhörigheter i ett moras. Konstapel Anderson, som häktade fången, berättade, huru indianerna, som han engagerat, ur moraset uppfiskat skodon och diverse persedlar, samt att man i askan funnit ben och kvarlefvor, hvilka tydde på att hafva tillhört en människa. Dessa hade sändts till professor Primrose i Toronto, och denne intygade, att de voro lemningar efter en människokropp. Likaledes hade man funnit blodfläckar på kläder, tillhöriga fången och nedlagda i hans koffert. Kings berättelse är, att de båda sammanträffade i Calgary och beslöto göra en tur ut till Slafsjön. När de kommit dit, åtrade sig Hurden och ville gå till British Columbia. King betalade honom $115.00 på hans del i utrustningen, och han begaf sig i väg. Detta var det sista King såg af honom.

Jas. Cornwall, en pälshandlare vid Mindre Slafsjön, meddelade, att han köpt King's fångstdon för $51. En indian hade kommit till hans hus och meddelat, att en man troligen blifvit mördad på reservationen. Han gick ned till Kings läger och underhandlade med honom om köpet af hans don. Som orsak för att han ville sälja, uppgaf han, att hans kompanjon öfvergifvit honom och gått till British Columbia. När King lemnat lägerplatsen, gick Cornwall dit och undersökte den och fann bland annat ett yxhufvud doldt under en risbög och med en liten förbränd lemning efter skaftet kvarsittande i ögat, tydande på att verktyget varit i elden och att skaftet brunnit upp.

Under rättegången svimmade en af jurymännen.

En annan indian berättade, att han en natt hörde knallen af ett skott i riktning från de båda männens läger. Kvällen därefter sågs King med fyra packhästar begifva sig i väg därifrån. När indianerna sedermera undersökte platsen, funno de så många misstänkta spår af en mordgärning, att de sände bud på beridna polisen. Den eld, hvari kvarlefvorna funnos, var mycket större än den vanliga, de förut användt för kokning.

KRIGET.

Rundt Mukden ha sedan en vecka de båda hufvudhärarne varit indragna i en blodig batalj, hvilket troligen kommer att blifva ett Sedan för endera af dem. Telegrammen förmäla växlande vapenlycka, men tydligen hafva japaneserna ännu öfvertaget, ehuru Kuropatkin lyckats hejda fiendens framträngande.

Gårdagens telegram meddela, att general Nogis och Kurokis avancetrupper, hvilka svängt rundt ryska härens flyglar, redan stött ihop med hvarandra, och i så fall skulle Kuropatkin vara omringad.

Från Mukden meddelas i går att det japanesiska anfallet begynt utefter hela linien. Handgemänget var synnerligen blodigt. Byar och ställningar togos och återtogos, och handgranater användes. Långa tåg af sårade föras till hospitalen. Kanonaden är fruktansvärd och en ihållande gevärseld upprätthålles från löpgrafvarna.

Skådespelet under slaget på den ena flygeln var synnerligen storartadt att skåda. När dimman skingrade sig, strålade solen och båda sidorna kunde iakttaga hvarandras trupprörelser. Ryssarnes linie bildade en båge böjd bakåt, och Kurokis division höll då att anfalla Pontiloff kullarna på vänstra flygeln. Centern syntes upprätthålla anfallet och blockaden för att maskera manövrerna på flygarna. På fredagen ryckte Nogis divisioner öfver in på kinesiskt territorium och marscherade upp utmed Hun och Liou flodernas stränder, öfverfallande den försvagade ryska flygeln som en lavin. Japaneserna voro då i sikte utanför Mukden. Kuropatkin lyckades emellertid hämma framträngandet och riktade en kontrastöt mot japanesernas center; detta satte japaneserna på defensiven, och har ingifvit ryssarna den förhoppningen, att Kuropatkins tur nu kommit. Situationen på krigsskådeplatsen är ytterst tillspetsad, och militärkritikerna undra om Kuropatkin kan draga sig ur spelet.

— Dagens telegram meddela, att japaneserna anfallit de ryska linierna vid Machiapu och Hun floden, samt att Kuropatkin tvungits att retirera norr om Mukden utefter järnvägen; hans eftertrupper, 20,000 utvalde män, betäckte återtåget och förstörde järnvägen. De ryska förråden brinna i Mukden. Äfven i St. Petersburg börjar man tro, att tio-dagars-slaktningen vid Mukden ändat i nederlag för de ryska vapnen.

UTLANDET.

— Från Kristiania meddelas, att kronprinsen-regenten utfärdat ett slitning mellan de båda landen. att landets välfärd beror helt och hållet på union med Sverige. Han varnar stortingets utskott på det kraftigaste att icke vidtaga några åtgärder, som skulle förorsaka slitning mellan de båda landen. Efter att hafva föreslagit ett återupptagande af underhandlingar med Sverige på en bredare basis, med hänsyn till att uppehålla jämvikt mellan de båda rikena, utpekar kronprinsen den stora fara, som lurar i en söndring.

— American Cereals stora fabriksanläggning vid Cedar Rapids förstördes i går af eldsvåda. Förlust 1½ million dollars.

— Upprorsmännen i Arabien hafva vid ett par tillfällen lyckats slå de turkiska trupperna.

— Rättegången mot svindlerskan Mrs. Chadwick pågår nu. Bland andra notabiliteter, som bevittna rättegången, är Andrew Carnegie. Mrs. Chadwick svimmade första dagen hon satt på de anklagades bänk.

— Hot Spring, Arkansas, hemsöktes den 25 feb. af en eldsvåda, som jämnade ett hundratal hus med marken. Förlusten anslås till en million dollars.

— Ett spiritistmedium i New York blef midt under seancen öfverrumplad och slungad ut i hopen bland åskådarne. När man fått gasen tänd, befanns mediet vara iklädt gauze-flor samt måladt med fosforglänsande färg.

— President Roosevelt och vice president Fairbanks installerades i sina ämbeten i lördags i Washington under storartade fästligheter.

— Cunard-liniens nya ångare "Caronia", världens största passagerarebåt, anlände härom dagen till New York med 2,133 passagerare ombord. Medelfarten utgjorde 16 knop.

— Illinois Centrals fraktstation i New Orleans blef förliden vecka ödelagd af en fruktansvärd eldsvåda. Elevatorer, upplag af bomull och annat fraktgods förstördes och förlusterna anslås till 5 millioner dollars. Olyckan var ett fruktansvärdt slag för stadens blomstrande export handel.

— Vid en boxningskamp emellan dansken "Battling" Nelson och "Young Corbett", i San Francisco, blef den sistnämde besegrad. Inträdesafgifterna till föreställningen belöpte sig till öfver $15,000, hvilken summa delas proportionsvis mellan kämparne. Icke så liten ersättning för "smockorna".

— Ett kärnlöst äpple, lika underbart som californiern Burbanks kärnlösa plommon, har John Spencer från Colorado lyckats frambringa. Äpplet är af ordinär storlek, gulrödt och har angenäm smak. Spencer har öfver 2,000 träd i sin trädgård, men det torde dröja från 12 till 18 månader, innan dessa äpplen kunna sändas ut i marknaden. Spencer säges hafva användt hela sin lifstid för detta experiment.

— Englands skadeersättningsanspråk mot Ryssland i Doggers Bank affären belöper sig till $325,000.

— En strostrejk började i går på New Yorks underjordiska järnvägar. 5,000 man gingo ut. Som en följd däraf sammanstötte två tåg i tunnel på 4 ave. och 23 gatan, hvarvid 29 personer skadades mer eller mindre. Polisen stängde därefter trafiken. Obehaget för millionstadens invånare kan lättare tänkas än beskrifvas.

OORDNINGAR I BLÅSAN.

För katarr, inflammation och andra oordningar i Blåsan — är det bästa läkemedel att tåga in

7 MONKS' KIDNEY CURE.

HVAD ER KATARR?

Det är en inflammation af strupens, bronchernas och näspassagens slemhinna och åstadkommen af baciller, hvilka endast kunna förstöras genom välluktande, helande Catarrhozone, som man inandas direkt till sjukdomens säte och som ännu aldrig slagit fel att bota. Catarrhozone gifver alltid tillfredsställelse. "Jag led så illa af näskatarr, att jag icke kunde andas genom näsborrarna", skrifver G. K. Wilmot i Meriden. "Jag begagnade Catarrhozone i några minuter och fick lindring. Det botade på kort tid." Intet annat läkemedel just likt Catarrhozone, — det är det bästa. Två månaders behandling $1.00; profflaska 25c.